

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Oboer/30/2018
Identifikačné číslo spisu: 3810205054
Dátum vydania rozhodnutia: 29.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Pepelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3810205054.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom boulevard Haussman 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, zast. JUDr. Helena Strachotová, P. V. Rovnianka 5194/1, Martin proti povinnej: W., nar. XX. XX. XXXX, bytom A., zast. Mgr. X., C., o vymoženie 502,67 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 16Er/953/2010, o dovolaní povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 6CoE/196/2017-58 z 1. decembra 2017, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Oprávnený m á voči povinnej n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací dovolaním povinnej napadnutým uznesením potvrdil uznesenie Okresného súdu Prievidza, č. k. 16Er/953/2010-19 z 26. 07. 2017 v časti III. výroku, ktorým bol zamietnutý návrh povinnej na zastavenie exekúcie.

2. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že sa plne stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého povinná vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie neuviedla žiadne skutočnosti opodstatňujúce zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) v spojení s § 58 ods. 1 Exekučného poriadku. Dôvodom pre zastavenie exekúcie v povinnou namietanom nedostatku exekučného titulu by mohla byť skutočnosť, že rozhodnutie nie je formálne alebo materiálne

vykonateľné, že bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným, že po vydaní rozhodnutia zaniklo právo, ktoré bolo exekučným titulom priznané, alebo že je exekúcia neprípustná pre iný dôvod. Uvedené však povinná v konaní nepreukázala. Proti exekučnému titulu pritom už nie je možné podať riadny opravný prostriedok a ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie oprávneným bol exekučný titul právoplatný a vykonateľný. Z uvedených dôvodov tak odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní povinne napadnutej časti v zmysle § 387 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“) ako vecne správne potvrdil.

3. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podala dovolanie povinná z dôvodu prípustnosti podľa § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 s odôvodnením, že exekučné konanie je vedené v neprospech povinnej na podklade nezákonného exekučného titulu. Dovolaciemu súdu navrhuje, aby rozhodnutie odvolacieho súdu spolu s napadnutou časťou rozhodnutia súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Okresným súdom Prievidza vydaný platobný rozkaz, sp. zn. 16C/220/2009 z 30. 11. 2009 je podľa dovolateľky nulitný. Uvedený platobný rozkaz je v poradí druhým platobným rozkazom vydaným Okresným súdom Prievidza, pričom platobný rozkaz, sp. zn. 9Ro/145/2009 z 02. 09. 2009 bol uznesením Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 9Ro/145/2009 z 22. 10. 2009 zrušený s tým, že súd bude v konaní pokračovať, pojednávanie však nevytýčil. Odvolací súd sa podľa názoru dovolateľky nevysporiadal s jej odvolacími námietkami a svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil. Platobný rozkaz, sp. zn. 9Ro/145/2009 z 02. 09. 2009 a platobný rozkaz, sp. zn. 16C/220/2009 z 30. 11. 2009 boli vydané aj napriek ust. § 172 ods. 9 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov.

4. Oprávnený vo vyjadrení z 11. 06. 2018 navrhol dovolanie povinnej odmietnuť z dôvodu, že nie je daná jeho prípustnosť. Proti platobnému rozkazu vydanému Okresným súdom Prievidza, sp. zn. 16C/220/2009-25 z 30. 11. 2009 mala povinná možnosť podať v zákonom stanovenej lehote odpor. Tým, že povinná odpor neuplatnila, vyjadrila súhlas s oprávneným uplatneným nárokom čo do dôvodu aj výšky.

5. Povinná vo vyjadrení z 21. 07. 2018 zotrvala na svojej argumentácii a vedenie exekúcie na podklade nulitného exekučného titulu považuje za tak závažné porušenie jej procesných práv, ktoré dosahuje intenzitu porušenia práva na spravodlivý proces.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), skôr ako pristúpil k posúdeniu prípustnosti a dôvodnosti dovolania povinnej, skúmal, či bolo dovolanie podané v zákonom stanovenej lehote.

7. Podľa § 427 ods. 1 veta prvá C. s. p. dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

8. Podľa § 106 ods. 1 písm. a/ C. s. p., ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca.

9. Podľa § 111 ods. 3 C. s. p., ak nemožno doručiť písomnosť na adresu podľa § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

10. Z obsahu súdneho spisu dovolací súd zistil, že rozhodnutie odvolacieho súdu bolo povinnej

doručované na adresu A., ktorú mala povinná uvedenú v registri obyvateľov Slovenskej republiky a na ktorej si v minulosti riadne preberala zásielky. Neúspešný pokus o doručenie bol realizovaný dňa 17. 01. 2018 a zásielka bola na pošte uložená dňa 18. 01. 2018. Poštová zásielka bola následne dňa 08. 02. 2018 vrátená súdu prvej inštancie z dôvodu, že nebola prevzatá v odbernej lehote. Dňom 08. 02. 2018 sa preto zásielka považovala za doručenú v zmysle fikcie upravenej v ust. § 111 ods. 3 C. s. p., a to aj napriek skutočnosti, že si ju povinná neprevzala. Na uvedené nemá vplyv ani neskoršie prevzatie zásielky povinnou osobne na súde. Zákonná lehota na podanie dovolania mala preto uplynúť dňa 08. 04. 2018, ktorý pripadol na nedeľu, v zmysle § 121 ods. 4 bol ale posledným dňom lehoty na včasné podanie dovolania pondelok 09. 04. 2018, ktorý bol najbližším pracovným dňom. Dovolanie povinnej autorizované kvalifikovaným elektronickým podpisom bolo elektronicky doručené Okresnému súdu Prievidza dňa 26. 04. 2018, teda po lehote. Uvedené tak predstavuje dôvod pre odmietnutie dovolania povinnej podľa § 447 písm. a/ C. s. p.

11. Nad rámec vyššie uvedeného považuje najvyšší súd za potrebné, vzhľadom na argumentáciu povinnej, v dovolaní uviesť, že prípustnosť dovolania v tu posudzovanej veci je vylúčená v zmysle § 202 ods. 4 Exekučného poriadku. Novela Exekučného poriadku vykonaná zákonom č. 2/2017 Z. z. síce vo vzťahu k úpravám účinným od 01. 04. 2017 stanovila, že ak ust. § 243i až § 243k neurčujú inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, vo vzťahu ku konaniam o opravných prostriedkoch však žiadne pravidlo neurčila. Preto aj vo vzťahu k dovolaciemu konaniu je potrebné vychádzať z princípu okamžitej aplikability uvedenej právnej normy (porovnaj uznesenia najvyššieho súdu - 8ECdo/17/2017 z 20. 12. 2017, 3ECdo/16/2017 z 12. 12. 2017, 5Oboer/25/2018 z 20. 01. 2019, 2Oboer/13/2018 zo 04. 12. 2018 a 6ECdo/15/2017 z 27. 09. 2017). Uvedený záver najvyššieho súdu vo vzťahu k aplikácii ust. § 202 ods. 4 Exekučného poriadku bol preskúmaný aj Ústavným súdom Slovenskej republiky a v uznesení, sp. zn. II. ÚS 185/2018 z 12. 04. 2018 bol označený za ústavne konformný a udržateľný. Preto, ak bolo rozhodnutie odvolacieho súdu vydané po účinnosti uvedenej novely (v tomto prípade 01. 12. 2017) a dovolacie konanie začalo dňa 26. 04. 2018, dovolací súd by dovolanie povinnej odmietol aj podľa ust. § 447 písm. c/ C. s. p., pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené, najvyšší súd dovolanie povinnej odmietol podľa § 447 písm. a/ C. s. p. z dôvodu, že bolo podané oneskorene.

13. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania oprávneného rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 v spojení s § 453 ods. 1 C. s. p.).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.